

מ"ת 45406/11/20 - עלאא טבראני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 45406-11-20 ישראל נ' טבראני (עציר)

תיק חיצוני: 4838-20

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מבקש עלאא טבראני (עציר)

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

1. בקשת 'המשך' לבקשה לעיון חוזר.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת כק"ג קוקאין. במקור- לא היתה מחלוקת בדבר קיום תשתית ראיתית, ובהסכמה נעצר המבקש (10/12/20).
3. המבקש מנהל משפטו; ביום 8/11/21 בחלוף מעלה משנה ממועד הגשת כתב האישום גם העיר כב' בית המשפט העליון כי יש לעשות מאמץ 'לעבות' המועדים (בש"פ 7368/21).
4. בינואר 2022 הוגשה בקשה לעיון חוזר; הבקשה נדונה בשני ראשי טענותיה ובים 25/1/22 ראיתי לדחותה. הטעם לכך היה כי עדות אסמאא אליה כיוונה הבקשה חיציה (בשאלת הכרסום) ממילא לא שינתה מארג הראיות בנוגע לזיהוי המבקש, ובנוגע לחלוף הזמן סברתי כי זה מצדיק הפניה לתסקיר (נוכח שההליך עדיין עלול להתארך).
5. ביום 17/2/22 התקבל תסקיר שירות המבחן; שירות המבחן התרשם מאימוץ דפוסי התנהגות עברייניים, אימוץ נורמות של מעורבות בפלילים, התנהלות שולית, ככל הנראה שימוש בחומרים משני תודעה (הגם שהמבקש שלל זאת), מיקוד שליטה חיצוני, דפוסיים אלימים ותוקפניים, העדר רתיעה מהליכים פליליים וסנקציות עונשיות, ורמת סיכון גבוהה. עוד אציין כי החלופה הוצעה בעכו (!!) המקום בו התרחשו לכאורה האירועים נשוא האישום ועל כן לא ניתן היה לשקול כלל מערך במיקום זה.
6. ב"כ המבקש ביקשו שהות לכלכל צעדיהם; ביום 30/3/22 ביקש ב"כ המבקש להשמיע מערך פיקוח וזאת חרף המלצות התסקיר; ב"כ המבקש כיוון חיציו לכך כי נוכח עברו של המבקש והעובדה כי הוא מנהל משפטו, ההמלצות השליליות אינן מטות הכף; עוד ציין ב"כ המבקש כי עדותה של אסמאא אינה עומדת בחלל ריק; אמנם העדות אינה משליכה על שאלת הזיהוי אך הדרך בה נגבתה העדות, הדרך בה נוהלה החקירה ביחס לאסמאא חריגה ביותר; ב"כ המבקש הפנה לחקירת אסמאא מיום 1/3/22 (לאחר ההחלטה נשוא הבקשה המקורית), ובמיוחד לחקירת מר יאן וסרמן מיום 5/1/22, אשר ציין כי 'פסול להציג לעד תמונה לפני מסדר' (עמ' 719), זה 'לא תקין', ועוד.
7. למעשה, טוענת ההגנה, כי לא מדובר בכרסום מסד ספציפי, אלא במשמעות התנהגות צוות החקירה, כהגדרת ב"כ המבקש- 'התנהגות שערורייתית' שיש בה להקרין על המסד.
8. המקרה מעורר התלבטות; לכאורה- קיימת ביקורת על התנהלות צוות החקירה, ביקורת לפרוטוקול, שמשמעה

השלכה על האמון שניתן לתת בצוות החקירה ובתוצריו. ברור כי אין עסקין בביקורת בית המשפט עצמו (שאז מדובר בהכרעה) אלא בתחושת עד כלפי אחר.

9. התחבטתי מהי משמעות הדבר; סבורני כי לא לי לעסוק בכך. אבהיר.

10. עדותה של אסמאא לעצמה אינה משנה המסד הראייתי; זיהוי המבקש אינו נעשה על ידה; למעשה השימוש כאן בעדותה של אסמאא נועד להשליך על הרושם העולה מהתנהלות כללית של צוות החקירה.

11. רושם זה אינו בגדר 'מהפך' קערה על פיה; לו היה מדובר בהתנהלות ביחס לעד קריטי, יכול והמציאות היתה שונה; לעת זו הרושם מתייחס לעדה שאינה מהותית.

12. מהו המשקל שיינתן לרושם- ביחס לכלל תוצרי החקירה, הנו עניין למותב בתיק העיקרי; לעת זו שופט המעצר אינו יכול לקבוע כי סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה (וזוהו המבחן המרכזי בטענת כרסום).

13. אכן, ברי כי עצמת הראיות נחלשה לאור האמירות; אין בכך להקים מהפך. ודוק- כדי להגיע למסקנה שיש להעדיף חלופה או למעצר מעצר באיזוק, **בנסיבות כאן**- נדרשת חולשה משמעותית הרבה יותר.

14. הטעם לכך כי מאפייני העושה העולים מהתסקיר מעלים סיכון גבוה, בצד נורמות עברייניות, מאפיינים תוקפניים, והעדר רתיעה מסנקציות עונשיות.

15. כדי להגיע למסקנה כי הגיעה העת להעדפת חלופה, נדרש כרסום מהותי יותר מאשר הרושם שהותירו דברי וסרמן.

16. אזכיר כי בעוד כשלושה שבועות אמורה להידון פעם נוספת הארכת המעצר בפני כב' בית המשפט העליון; שיקולי כב' בית המשפט העליון רחבים יותר, וכמובן גם מבחינת הפסיקה, ראוי להותיר משמעות חלוף הזמן לכב' בית המשפט העליון (ראה בש"פ 8978/10 אבו רומי נ' מדינת ישראל).

17. איני רואה לקבל הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.